

specielle Vaaben, og da navnlig ved Feltartilleriet, Rytteriet og Ingeniørerne, og hidtil ogsaa i høj Grad ved Kyst- og Fæstningsartilleriet. De store Dele af Mandskabet ved disse Vaabenarter har været og vil blive indkaldte saaledes, at de kommer til at ligge inde med et Mellemrum af 5 eller $7\frac{1}{2}$ Maaned i Stedet for det, som skulde være det sædvanlige, nemlig $10\frac{1}{2}$ Maaned. Der er ingen Tvivl om, at der derved paalægges dem en særlig stor Byrde i Forhold til de andre Grupper af Mandskab, og man har derfor tænkt sig at give dem nogen Godtgørelse derfor ved at yde dem et kontant Beløb efter deres Hjemsendelse, naar de indenfor et Tidsrum af et Aar for anden Gang er indkaldte. Fra først af havde man tænkt sig at sætte Begyndelsen for denne Foranstaltning til den 12. August 1915. I Folketinget kom det imidlertid til en Række Forhandlinger, der førte til, at det ændredes til 1. Juni 1915. Samtidig nedsatte man det Beløb, der skulde udbetales, fra 1 Kr. pr. Dag til 90 Øre. Udgangspunktet er jo dette, at 90 Øre er den regelmæssige Lønning for Menige under den gældende Ordning. Det bliver altsaa en Fordobling. Med Hensyn til Forstaaelsen af Bestemmelsen, saaledes som den er formet, har der været nogen Tvivl. Der staar nemlig: „Værnepligtige, der i Tiden efter 1. Juni 1915 indenfor et Tidsrum af et Aar to Gange er indkaldt til Sikringsstyrken og har gjort Tjeneste i de Perioder, hvori Indkaldelserne til denne falder“. Man har forstaaet det saaledes, at selve Indkaldelsestidspunktet skulde ligge indenfor den nævnte Grænse. Og man har ikke tænkt alene paa dette at have gjort Tjeneste i to Perioder, men ogsaa lagt Vægt paa, om der var udstedt en ny Indkaldelsesordre til vedkommende. Det er naturligvis ikke Tanken med Bestemmelsen. Tanken er den, at den vedkommende indenfor det nævnte Tidsrum i to forskellige Perioder skal have gjort Tjeneste to Gange. Jeg kan eksempelvis nævne, at de, der er indkaldte den 28.—29. og den 30.—31. Maj 1915, naturligvis lige saa godt falder ind under Bestemmelsen som de, der indkaldes den 1., 2. og 3. Juni. Og tilsvarende er der Grupper, som Aargangene 1913 og

1914, hvor nogle har været inde i en foregaaende Indkaldelsesperiode allerede forud for 1. Juni, f. Eks. for Aargangen 1913 fra August 1914 til August 1915. Det er ganske klart, at disse Folk ogsaa er indkaldte i den første Periode, som dette Lovforslag gælder, Perioden fra 1. Juni til August 1915. Det, at de laa inde i April og Maj ogsaa, udelukker dem ikke fra at komme ind under Lovens Bestemmelse. Det samme gælder for Aargang 1914, der har været inde indtil Slutningen af Oktober eller Begyndelsen af November 1915, og som nu er genindkaldt i dette Foraar; den har ogsaa været indkaldt i to Perioder i det Tidsrum, der her er Tale om. Der er et andet Punkt, hvor jeg tror, at Lovforslaget maa siges at have givet Anledning til Misforstaaelse — der tumles jo overmaade meget med, hvad disse enkelte Bestemmelser betyder — idet man har tænkt sig, at det begyndte den 1. Juni 1915 og sluttede den 1. Juni 1916, saaledes at Folk, der var inde efter 1. Juni 1916, ikke fik Del i Godtgørelsen. Dette er efter Ordlyden og Tanken i Lovforslaget aldeles ikke Tilfældet. Foranstaltningen vil blive fortsat, saaledes at mange af dem, der giver Møde nu i Juni Maaned, vil komme til at drage Fordel af den, og det kan ogsaa være saaledes, at Folk, der har været inde i Januar og April, og som muligvis paa ny indkaldes i September Maaned, vil komme til at drage Fordel deraf. Derimod er det ikke Meningen, at det Mandskab, som ligger inde til sin første Tjeneste, hvilken jo regelmæssigt for Tiden forlænges til omkring ved $1\frac{1}{2}$ Aar, undertiden noget derover, skal have Del deri. Først naar det derefter atter indkaldes, kan der blive Tale om, at det falder ind under Lovforslagets Bestemmelser.

Foruden disse Bestemmelser er der en Bestemmelse svarende til den forrige Aar gennemførte om de Befalingsmænds Stilling, der er Elever i Hærens Officersskoles næstældste Klasse — en efter Forholdene rent selvfølgelig Bestemmelse, der, som sagt, ogsaa vedtoges forrige Aar.

Endelig er der en Bestemmelse om Bemyndigelse til ved Søværnet at gøre det samme, som man tidligere har faaet Bemyndigelse til for Hærens Vedkommende, nemlig at udnævne overtallige,